

Wat ik verlang te doen, het goede, laat ik na... Verlangen naar het goede leven (2)

Romeinen 7:14-25

Dat goede leven waar we naar verlangen, waar dient zich dat eigenlijk aan? Soms is het in geen velden of wegen te be-kennen en maak je eigenlijk vooral dingen mee die haaks staan op dat goede leven (dat vol vrede, genade, liefde is): (terugkerende) zonden, veroordeling, onvrijheid, onbegrip, teleurstelling, eenzaamheid, falen, depressie, onvermogen. Gelukkig is er altijd die goede herder die ons weer opzoekt en ons toch weer zicht geeft op het goede leven (als belofte), maar er is ook de goede strijd (1 Tim. 6:12). En naast dat die goed is, is het toch vooral een strijd, een worsteling.

Ik, Paulus

Paulus is in Romeinen 7 heel persoonlijk. Tientallen keren zegt hij 'ik'. Maar welke Paulus is hier aan het woord? Is het de bekeerde Paulus die vol is van Christus en zijn Geest (maar hoe kun je dan zeggen: 'het goede doen, kan ik niet')? Of is het de ongelovige, niet bekeerde Paulus die alleen maar op zichzelf kan vertrouwen (maar hoe kun je dan zeggen: 'innerlijk stem ik vol vreugde in met de wet van God')? Het is waar dat hier in Romeinen 6 tot 8 uitspraken naast elkaar staan die we maar moeilijk met elkaar kunnen verbinden. Hoe kun je tegelijk zeggen 'ik ben uitgeleverd aan de zonde' en 'ik ben dood voor de zonde'? Dat is een mysterie. Dat is paradoxaal.

Paradox

Een paradox kun je proberen op te lossen (en dat doen we graag). Je kunt kiezen voor het 'hulpeloos maar schuldig', voor het 'ik ben alleen maar een arme zondaar'; maar doe je dan wel recht aan het vernieuwende werk van Jezus' Geest en de kracht daarvan? Je kunt ook kiezen voor het perfectionisme, voor het 'ik kan alles door Jezus en ik hoef niet meer te zondigen'; maar doe je dan wel recht aan de wérkelijkheid (zoals die ook in de Bijbel wordt beschreven)? Een beeld: je staat tussen twee bomen in, die vier meter uit elkaar staan, en je kunt ze niet allebei tegelijk aanraken...

Het goede doen?

Als we verlangen naar het goede leven, moeten we ons realiseren dat er ook een strijd is, een goede strijd weliswaar, maar

toch ook echt een strijd, een diepgaande worsteling. Paulus spreekt er eerlijk over. 'Wat ik doe, doorzie ik niet, want ik doe niet wat ik wil, ik doe juist wat ik haat' (7:15). Herken je het? Dat je jezelf niet snapt? Hoe kon ik dat nu toch (weer) doen? Je verlangt ernaar geduldig te zijn, en je bent ongeduldig. Je verlangt naar reinheid, je bent onrein. Je wilt zonder oordeel kijken, maar je hart oordeelt toch nog. Je wilt tijd met God doorbrengen, maar er is altijd weer wat anders wat belangrijker is. Je wilt je niet laten leiden door wat anderen van je vinden, maar toch gebeurt dat weer. Je wilt liefhebben, maar er is angst. Je wilt vrij zijn, maar je voelt je toch nog gebonden. Je wilt graag overtuigd geloven, maar steeds is er weer de twijfel.

Wat ik verlang

'Wat ik verlang te doen, het goede, laat ik na; wat ik wil vermijden, het kwade, dat doe ik' (7:19). De zonde is blijkbaar een heel sterke macht. En die macht is ook niet voorbij als je je bekeerd hebt tot Christus, leert de ervaring. Het is zelfs een wetmatigheid: 'Ik ontdek in mij de wetmatigheid dat het kwade zich aan mij opdringt, ook al wil ik het goede doen' (7:21). Dat is onze kwetsbaarheid. Voor de duidelijkheid: geen enkele christen wil dit, geen enkele christen legt zich hier ook bij neer. Maar als we het zien in ons leven, dan moeten we er niet over liegen, niet hypocriet zijn, niet doen-alsof. Dat betekent ook niet dat we moeten (blijven) zeggen: 'Ik ben een zondaar'. Want: 'Hoe zouden wij, die dood zijn voor de zonde, nog in zonde kunnen leven' (6:2)? Dat gaat over die goede strijd die ons drijft in de armen van de goede herder die we ontmoeten aan de maaltijd die vol geluk en genade is.

"Omdat jij een mens bent, zul je fouten blijven maken. De gedachte dat je een foutloos leven zou moeten leiden, is een kenmerk van jouw trots. Jouw fouten kunnen een bron van zegen zijn, omdat ze je nederig maken en je begrip geven voor de zwakheid van anderen. En het beste van alles is dat jouw falen je afhankelijkheid van Mij benadrukt. Ik kan schoonheid voortbrengen uit het moeras van jouw fouten. Vertrouw Mij en zie uit naar wat Ik ga doen." (Sarah Young, Dichtbij Jezus. Dagelijks genieten van zijn nabijheid, 150)

Om te lezen

Romeinen 6
Romeinen 7
Romeinen 8

Voor een geloofsgesprek

1. Lees Romeinen 7:14-25. Wat valt je het meeste op?
2. Waar in jouw bestaan herken je: 1) het goede leven, 2) de goede herder, 3) de goede strijd?
3. Want vind je van de ontboezeringen van Paulus? Herken je het als hij zegt: 'ik doe niet wat ik wil, ik doe juist wat ik haat'?
4. Hoe houd jij dit bij elkaar: 'Ik ben dood voor de zonde' en 'de zonde heerst in mij'?
5. "Wij zijn geen 'arme zondaars' meer! Wij zijn in Christus een nieuwe schepping!" Wat vind je van deze uitspraak?
6. Wat spreekt je aan in het citaat van Sarah Young?

Websites

www.josdouma.nl
www.mijnpreekplek.wordpress.com
www.plantagekerk.nl
www.verlangennaarhetgoedeleven.wordpress.com

